

Jeg vil byde udvalget velkommen til vandkants Danmark. Vi er glade for besøget og på os virker det som en positiv indstilling fra Folketingets side.

Vi har i flere år kæmpet for at måtte lave skråningsbeskyttelse, og det lykkedes så tilsidst, og alle der ser anlægget, synes det er flot og falder fint ind på strækningen, men det er nogle meget barske betingelser, som vi på tilladelsestidspunktet følte os nødsaget til at acceptere, fordi vores hus på 1 1/2 år havde mistet 8 m foran huset og at der nu kun var 3 1/2 m tilbage, så breder panikken sig. Da vi købte huset i 1977 var der 36 m til skrænten.

Vi er 6 lodsejere på skråningsbeskyttelsens 300 m, og vi har af egen lomme betalt over 3 mill, hvoraf mere end 300.000,- er brugt på vores ekspert bistand for at tilfredsstille Kyst's mange uforklarige spørgsmål. Det er et stort problem, at Kyst har så enerådende magt til som skrankepaver at fortolke loven efter deres forgodt befindede.

Der stilles urimelige krav til mængden af sandfodring, kaution for anlæggets fjernelse, hvis vi ikke efter deres mening, lever op til kravene. Det gælder også den fremtidige sandfodring, hvor det pålægges os at fodre stranden med sand, idet de 30.000 m³, som vi har lagt på ikke anses at være tilfredsstillende.

Vi opfatter det som vores pligt at sørge for, at der kommer sand nok på Løkken strand. Man jagter virkelig os, fordi Kyst i flere år kun ville tillade sandfodring og ikke skråningsbeskyttelse. Blånæs er et eksempel på forskelsbehandling af borgere, idet de spanske ryttere, der ser farligt ud, årligt skal tildækkes med sand (uden at det bliver gjort- og heller ikke påtalt), og vores 300 m skal stedse være tildækket med sand. Med rimelighed, burde man tage os med i forhandlingen af betingelserne. Vi har ikke af egen lomme betalt så mange penge for at lade det forfalde,- det er trods alt egne værdier vi sikrer.

Ligeledes er sandflugtbekæmpelsen også skubbet over på os. Hvor det tidligere var en statslig opgave er det nu vores opgave, og vi har måttet plante 30.000 hjelme. De sat med håndkraft på de 300 m og vi bliver også nødt til at lægge fyrretoppe på det nederste stykke mod de tildækkede sten pga sandflugten. Lykkegård som går os lægger fyr i dag, er nu også vores økonomiske problem.

Vi har anmodet Hjørring kommune om at lave en fordelingsnøgle for betaling af fremtidige sandudgifter. Stranden bruges jo af alle,- borgere og turister, og meget af problemet skyldes læsideerotion fra molen, så der er tale om menneskeskabte problemer. Derfor burde følgeudgifterne fremover være en offentlig opgave.

Folketinget bør komme udsatte strækninger og huse til hjælp,- enten ved at lave en strand/sandfond i lighed med stormflodsfonden, eller bruge nogle af de godt 90 mill kr, der bruges til sandfodring fra Agger til Blåvand. Man kan undre sig over, at der bruges så mange penge på det stræk af staten, og at det nord for Limfjorden er en kommunal/lodsejer opgave at sikre de store kyststrækninger. Det er muligt, det er en gammel historik, men så må den laves om.

Folketinget bør også kikke på stormflodsloven. Det er urimeligt, at loven kun dækker indre farvande, når problemerne med oversvømmelse starter ved havet.

Lars Møller Nielsen Kongestien 11 Løkken Tlf 28193116